

Анализа ефеката Нацрта закона о изменама и допунама Закона о ауторском и сродним правима

Проблеми које Закон треба да реши и циљеви који ће се доношењем Закона постићи

1. На кога ће и како највероватније утицати решења у Закону?

Измене и допуне Закона о ауторском и сродним правима (у даљем тексту: Нацрт закона) имају за циљ успостављање ефикаснијег система правне заштите ауторског и сродних права. Оне ће у првом реду позитивно утицати на заштиту економских интереса: 1) аутора; 2) интерпретатора; 3) произвођача фонограма; 4) организација за колективно остваривање ауторског и сродних права, као и других физичких и правних лица који су носиоци ауторског или сродних права права у Републици Србији.

Ти позитивни ефекти биће остварени кроз унапређење колективног остваривања ауторског и сродних права, продужење трајања заштите имовинских права интерпретатора и произвођача фонограма, увођење новог права на накнаду од емитовања и реемитовања у корист глумаца и увођење права на накнаду у корист аутора, интерпретатора и произвођача фонограма од јавног саопштавања њихових ауторских дела и интерпретација у занатским радњама (са изузетком старих заната). Позитивне ефекте за све ауторе и носиоце сродних права изазваће и одређене измене у систему грађанско-правне заштите ауторског и сродних права које су усмерене ка јачању ове заштите.

Очекује се да ће продужење рока трајања права интерпретатора и произвођача фонограма са 50 на 70 година позитивно утицати на економске интересе интерпретатора чија интерпретација је забележена на фонограм. Законом је, у складу са одговарајућом директивом Европске уније, предвиђено низ мера које треба да омогуће интерпретаторима да остваре корист од продужетка заштите својих права:

1) уведено је право интерпретатора да раскине уговор са произвођачем фонограма, уколико он након истека педесет година од законитог издавања фонограма, односно, педесет година од његовог саопштавања јавности (у случају да фонограм није издат), не понуди примерке фонограма на продају у количини која задовољава разумне потребе јавности или фонограм не учини доступним јавности, жичним или бежичним путем;

2) уведено је право интерпретатора на додатну годишњу накнаду за сваку пуну годину која наступи после педесете године од дана законитог издавања фонограма, односно од дана јавног саопштавања фонограма. Ово право ће се примењивати у корист интерпретатора који су за једнократну накнаду пренели или уступили произвођачу фонограма своја искључива имовинска права на забележене интерпретације. То је најчешће случај са интерпретаторима који наступају у другом

плану (споредни интерпретатори), а ређе са главним интерпретаторима. Наведени интерпретатори ће за све време трајања заштите имати право на додатну годишњу накнаду;

3) уведено је право да интерпретатор који је уговором овлашћен да прима периодичне накнаде након истека 50. година од законитог издавања или објављивања фонограма, прима пун износ накнада, без одбитака.

Све ове мере предузете су у интересу интерпретатора и осмишљене из разлога што је процењено да би друштвено признат креативни допринос интерпретатора требало да се адекватно одрази и на економску корист коју они остварују од својих интерпретација. Имајући у виду да интерпретатори по правилу веома рано почињу са снимањем својих интерпретација, без продужења трајања заштите са 50 година на 70 година многи би остали без прихода у последњим годинама свог живота.

Очекује се да ће предложеним изменама Закона бити знатно побољшан и економски положај глумаца. Новим решењем из Нацрта закона предложено ја да и глумци (не само интерпретатори музике) имају право на накнаду у случају да је њихова интерпретација забележена на видеограм (филм, тв серија и сл) емитована или кабловски реемитована. Глумци до сада нису имали наведено право на накнаду и били су у лошијем правном и економском положају него интерпретатори музике. Предложеним изменама се стварају услови за побољшање материјалног положаја глумаца.

Оцењено је да ће предложене измене утицати и на ауторе и носиоце сродних права који имају право на посебну накнаду јер се може очекивати да ће се посебна накнада наплаћивати од увоза, односно производње и неких других уређаја и предмета него што је то до сада био случај (као што су на пример рачунари, рачунарска опрема, компоненте и рачунарске меморије). Предложене измене једнако ће утицати и на увознике и произвођаче напред наведених уређаја и предмета. Ипак извесно је и то да се не може са прецизношћу одмерити могући утицај измена и допуна одредби о посебној накнади, како на ауторе тако и на кориснике, јер се може очекивати да због напретка технике и развоја технологије многи уређаји и предмети за које се сада плаћа посебна накнада више неће бити предмет обрачуна ове накнаде док ће их заменити неки други уређаји и предмети.

Према упоредно правним анализама и истраживању које је спроведено пре дефинисања предложених измена и допуна, закључује се да се и пракса европских земаља међусобно разликује по питању уређаја и предмета за које се наплаћује посебна накнада, као и да постоје одређени медији за које се у европским земљама плаћа посебна накнада, док се за те медије у Србији та накнада не плаћа (на пример меморијске картице и екстерни хард дискови). У сваком случају, и даље ће се радити о уређајима за које се *оправдано* може претпоставити да ће се користити за некомерцијално умножавање ауторских дела и предмета сродних права, а не о уређајима који су само технички погодни за умножавање ауторских дела. Ради се о питањима која се тичу интереса не само аутора и носилаца сродних права, већ и

интереса произвођача и увозника уређаја за некомерцијално умножавање ауторских дела и предмета сродних права и празних медија на које се снимају ауторска дела и предмети сродних права, па се очекује да ће, као и до сада, утврђивање Листе уређаја и предмета за које ће се плаћати посебна накнада морати не само да испуни услове из члана 39. Закона већ и да одражава баланс интереса те две интересне групације.

Измене које се односе на права аутора базе података и произвођача базе података, као и аутора рачунарских програма унете су у циљу усклађивања одредби националног прописа са одредбама релевантних директива ЕУ. Ипак очекује се да ће измене и допуне националног прописа омогућити ефикасније остваривање права аутора база података, рачунарских програма, и права произвођача базе података. Ово из разлога што су предложеним изменама и допунама искључива имовинска права ових носилаца сада јасно дефинисана, а поједина ограничења ауторског и сродних права у вези са коришћењем база података и рачунарских програма су детаљно и прецизно уређена. Очекује се да ће корист од предложених измена и допуна имати како сами аутори и носиоци ауторског и сродних права тако и корисници рачунарских програма и база података нарочито у ситуацијама када закон дозвољава искоришћавање без дозволе аутора и без плаћања накнаде. Наиме предложеним изменама, до детаља су утврђени услови који морају да буду испуњени да би се рачунарски програм, односно база података могла искоришћавати без дозволе аутора и без плаћања накнаде.

Такође, предложене измене које се тичу продужење рока (са 30 дана на 60 дана) за одлуку надлежног органа по захтеву за издавање дозволе, као и продужење рока са 15 на 30 дана за уређење захтева за издавање дозволе, утицаће на делотворност рада надлежног државног органа али и на делотворно остваривање права аутора и носилаца ауторског и сродних права. Наиме, садашњи рок од 30 дана је кратак да би надлежни орган испитао све кумулативне услове за издавање дозволе јер захтева детаљну анализу одредби оснивачког акта организације, статута, уговора са ауторима и др, па је као примеренији предложен рок од 60 дана који ће рад државног органа учинити делотворним. Такође, у неким случајевима примедбе надлежног органа на поднети захтев за издавање дозволе су тако озбиљне (на пример одредбе Статута нису у складу са одредбама Закона), да је неопходно сазвати скупштину организације, те је у таквим околностима рок од 15 дана такође прекратак за подносиоца захтева да захтев уреди. Стога је и предложено да се овај рок продужи са 15 на 30 дана. Оцењено је да продужење рокова неће негативно утицати на рад организација (јер дуже чекају одлуку надлежног органа), а на одржаној јавној расправи као и на округлом столу посебно одржаном за представнике регистрованих колективних организација у Србији, није било примедби на предложена продужења рокова.

Очекује се да ће нова решења из Нацрта закона утицати и на повећање транспарентности рада организација за колективно остваривање права, као и на њихову ефикасност у обављању послова остваривања права аутора и носилаца сродних права. Нацрт закона предвиђа обавезне елементе које морају да садрже годишњи извештај о пословању и годишњи обрачун накнада колективних организација, што ће довести до тога да ће све те организације, без обзира о којој

врсти права и ком предмету заштите је реч, морати да на истоветан начин, уз навођење истих података, извештавају своје чланове о свом раду. Очекује се да ће предложене мере утицати на транспарентнији рад колективних организација и да ће омогућити бољи и квалитетнији надзор од стране Завода за интелектуалну својину. Завод ће добијати детаљне извештаје о раду организација који ће бити једнообразни и лако проверљиви. Ради се о извештајима које организације достављају својим члановима па се очекује и да ће ауторима и носицима ауторског и сродних права бити знатно лакше и једноставније да непосредно контролишу пословање организације којој су поверили права на остваривање.

Предложеном изменом члана 184. Закона која је предмет члана 38. Нацрта закона, прописан је и крајњи рок у коме организације морају да расподеле и исплате новац прикупљен од корисника на име накнаде за искоришћавање ауторских дела и предмета сродних права у претходној години. Тај рок је 31. децембар текуће године. Очекује се да ће предложена мера утицати на повећање ажурности колективних организација у исплати накнаде, што ће се позитивно одразити на интересе носилаца права које организације заступају.

У Републици Србији тренутно пет организација имају дозволу за колективно остваривање ауторског и сродних права и то:

1. Организација музичких аутора Србије - Сокој, Београд, Мишарска 12-14;
2. Организација произвођача фонограма Србије - ОФПС, Београд, Масарикова 5/19;
3. Организација за колективно остваривање права интерпретатора - ПИ, Београд, Мајке Јевросиме 38 и
4. Организација фотографских аутора - ОФА, Београд, Владимира Поповића 36/18.
5. Организација за остваривање репрографских права – ООРП, Македонска 5, Београд.

Најстарија колективна организација која је основана пре више од 60 година и која је обављала колективно остваривање права аутора музике и пре него што је рад ових организација био уређен законом је организација СОКОЈ која остварује права домаћих и страних аутора - композитора, текстописаца и аранжера. Сокој има 10.500 чланова - домаћих аутора, а на основу 101 билатералниог уговора са иностраним сродним организацијама, Сокој остварује и права страних аутора. У 2013. години у расподели накнаде по основу права на емитовање, реемитовање, јавно извођење и јавно саопштавање ауторских музичких дела учествовало је 8076 домаћих аутора и 33058 иностраних аутора.

Организација произвођача фонограма Србије – ОФПС основана је 2002. године и бави се колективним остваривањем права произвођача фонограма. Ова организација прикупља накнаду за јавно саопштавање, емитовање и реемитовање фонограма и на њима забележених интерпретација. ОФПС такође посредством СОКОЈ-а прикупља и посебну накнаду од увоза, односно продаје техничких уређаја и празних носача звука. Организација ОФПС има 75 чланова и 15 билатералних уговора са страним колективним организацијама.

Организација за колективно остваривање права интерпретатора – ПИ основана је 2006. године и колективно остварује права музичких интерпретатора чије интерпретације су забележене, односно снимљене на фонограм који је издат. Организација Пи има преко 1000 чланова и закључила је 16 билатералних уговора са страним колективним организацијама.

Организација фотографских аутора – ОФА основана 2013. године која колективно остварује следећа права аутора фотографије: право на кабловско реемитовање фотографских дела и право на посебну накнаду за коришћење фотографских дела. Ова организација има 199 чланова и за сада један билатерални уговор са страном колективном организацијом. Законски рок у коме колективне организације треба да започну билатералну сарадњу са сродним иностраним организацијама је 5 година од оснивања организације.

Организација за остваривање репрографских права – ООРП, која је дозволу за обављање делатности добила крајем 2015. године, а која колективно остварује право на посебну накнаду од увоза односно продаје техничких уређаја за које се оправдано може претпоставити да ће бити коришћени за умножавање ауторских дела издатих у штампаној форми, за личне некомерцијалне потребе физичких лица; право на накнаду од правног или физичког лица које пружа услуге фотокопирања уз накнаду и право на накнаду за давање на послугу оригинала или умножених примерака ауторских дела издатих у штампаној форми, од стране јавних библиотека, односно других институција којима је то делатност. Ова организација је у тренутку издавање дозволе имала у чланству 78 аутора и 32 издавача, односно укупно 110 носилаца права. 32 издавача који су чланови организације, пријавили су 50193 издања, док је 78 аутора пријавило 9369 дела, што у укупном збиру износи 59562 дела која у тренутку издавања дозволе чине репертоар организације ООРП.

Из напред наведених података и информација о чланству у овим организацијама, евидентно је да оне окупљају (и остварују права) великог броја аутора и носилаца ауторског и сродних права, и то домаћих и страних, а из многобројних друштвених група (као што су аутори музике, сценаристи, писци, преводиоци, издавачи, музички и филмски продуценти, аутори фотографије, новинарске и тв куће као носиоци ауторског и сродних права, глумци, певачи, илустратори, и др.). Стога се очекује да предложене измене и допуне битно утичу на велики део нашег друштва чији саставни део чине и све напред наведене друштвене групе. Очекује се непосредан позитиван утицај предложених измена и допуна на економске интересе појединих друштвених група (на пример глумаца), али и посредан утицај на све ауторе и носиоце сродних права кроз измењене одредбе о транспарентности пословања организација које остварују њихова права. Очекује се да аутори и носиоци сродних права у будућности једноставније, брже и ефикасније могу непосредно да контролишу рад ових организација. Такође ће, усвајањем предложених измена и допуна и надлежном државном органу који врши надзор над радом ових организација посао надзора бити олакшан тако што се очекује ефикаснији надзор ако извештаји о пословању и расподели накнаде буду сачињавани на начин унапред утврђен Законом и једнообразан за све организације.

2. Какве трошкове ће примена закона створити грађанима и привреди (нарочито малим и средњим предузећима)?

Очекује се и да произвођачи фонограма у будућности претрпе одређене трошкове у вези са применом одредби Нацрта закона које се односе на продужење трајања права интерпретатора (али и произвођача фонограма), а нарочито због одредби које интерпретатору дају право на додатну годишњу накнаду. Ради се о износу од 20% од прихода који произвођач фонограма оствари током године која претходи години за коју се плаћа додатна годишња накнада (од 51-70 године заштите), али само од оних прихода које произвођач фонограма оствари од умножавања, стављања у промет и чињења доступним јавности фонограма на којима је забележена конкретна интерпретација. Истовремено ово „повећање” трошкова произвођача фонограма треба сагледати у контексту чињенице да ће и сами произвођачи фонограма имати корист, односно зараду од продужетка трајања њихових права на истом фонограму на коме је забележена интерпретација, а које је такође предвиђено Нацртом закона.

Измене закона које се односе на брисање одредаба ст. 5. и 6. члана 156. важећег закона, а по којој се накнада аутора музичких дела и накнада интерпретатора и произвођача фонограма прикупља кроз механизам једне уплатнице, изазвати одређене трошкове на страни организација за колективно остваривање права имајући у виду да ће сада свака организација да издаје фактуре за наплату накнаде од корисника (корисник ће у будуће добијати 2 фактуре а не једну као до сада). Такође, ова измена створиће организацијама и трошак који прати преговарање о тарифама (објава позива на преговоре корисницима, поступак преговора око тарифе и др.) Ипак, очекује се да ће трошкови на страни организација бити објективно занемарљиви, а позитивни ефекти ових измена ће бити вишеструки. Наиме, организације ће поново имати слободу да са својим приватним правима својине располажу без законом наметнутих ограничења, а накнада за јавно саопштавање музичких дела поново ће се наплаћивати као самостална накнада различита од накнаде за сродна права. Не очекује се да измена ових одредби закона створи додатне трошкове на страни корисника музике који јавно саопштавају музику (на пример превозници, угоститељи, хотели, дискотеке и др.) имајући у виду да ће сада ови корисници уместо једне „уплатнице“ односно рачуна или фактуре добијати две а да то неће за оне који плаћају накнаду проузроковати никакве додатне трошкове.

Следећу категорију привредних субјеката за коју се може очекивати да ће имати додатне трошкове чине емитери и кабловски оператори. Новим решењима у Закону, глумцима, као носиоцима сродног права, је признато право на накнаду у случају емитовања и кабловског реемитовања интерпретација забележених на носач звука и слике (филм, тв серија и сл.). Саставни део дневног програма већине емитера, а самим тим и кабловских оператора, чине филмови и ТВ серије, па се може очекивати да ће они морати да издвоје одређена средства за емитовање и реемитовање ауторских дела и предмета сродних права оних носилаца права чија

дела користе емитујући и реемитујући дневни програм, односно ТВ канале. Да ли ће у пракси заиста доћи до повећања трошкова за ове привредне субјекте зависи од више фактора, а пре свега од тога да ли ће бити основана одговарајућа колективна организација глумаца. Такође, закон успоставља правило да сагласност на тарифе накнада даје Завод за интелектуалну својину. Укупан износ накнаде коју корисници буду плаћали за све носиоце ауторског и сродних права неће моћи процентуално да буде виши него што је то оправдано и правично. У том погледу водиће се рачуна да кабловски оператори и емитери не плаћају више него што је то уобичајено у међународној пракси колективног остваривања права.

Такође, очекује се промена када је реч о трошковима на страни произвођача и увозника уређаја и празних носача звука и слике, као обвезника плаћања посебне накнаде а због предложених измена и допуна одредби које уређују основ за плаћање посебне накнаде. Мада се не може са прецизношћу одмерити могући утицај измена и допуна одредби о посебној накнади на трошкове, како аутора тако и корисника, јер се очекује, да због напретка технике и развоја технологије многи уређаји и предмети за које се сада плаћа посебна накнада више неће бити предмет обрачуна ове накнаде док ће их заменити неки други уређаји и предмети.

Тако на пример, према истраживању о уређајима и носачима звука, слике и текста за које се у европским земљама плаћа посебна накнада а које је базирано на анализи података и информација из студије под називом „Међународна анкета о приватном копирању, право и пракса, 2015” (“International Survey on Private Copying, Law & Practice 2015”, Свестка организација за интелектуалну својину (WIPO) и Stichting de Thuiskopie, холандска колективна организације за прикупљање посебне накнаде), утврђено је да се у следећим државама плаћа посебна накнада за меморијске картице и екстерне хард дискове (који у Србији сада нису на листи уређаја и предмета за које се плаћа посебна накнада): Немачка, Чешка, Аустрија, Данска, Хрватска, Мађарска, Француска. Затим, у неким земљама као што су: Немачка, Хрватска, Мађарска, плаћа се накнада за таблете и мобилне телефоне у Чешкој чак и за е – book, док се у другим земљама за ове уређаје не плаћа посебна накнада као на пример у: Србији, Данској, Аустрији и др. С друге стране, уређаји као што су видео рекордери, који се налазе на листи уређаја за које се плаћа посебна накнада у Србији, у многим државама Европе се више не производе.

У контексти оцене да ли ће ова измена закона створити грађанима и привреди (нарочито малим и средњим предузећима) и колике додатне трошкове, мора да се има у виду и чињеница да, укупна висина посебне накнаде изражена у проценту на вредност уређаја, неће бити измењена имајући у виду да је висина посебне накнаде законом лимитирана на 1%, односно 3% од вредности уређаја, односно предмета за који се накнада плаћа, као и да ова одредба није мењана предложеним изменам и допунама Закона. Као вредност уређаја и предмета узима се, сходно важећем Закону, њихова продајна цена без пореза на додату вредност при првој продаји, односно када се уређаји увозе у Републику Србију, као њихова вредност се узима њихова набавна цена прерачуната у динаре по курсу на дан њиховог царинења, увећана за царину.

Измене и допуне предложене у члану 46. Нацрта којима се мења и допуњује члан 190. Закона свакако ће изазвати одређене промене у начину пословања појединих организација, а могу да изазову и одређене трошкове. Ипак не очекују се крупне и битне промене у пословању организација јер се ради о информацијама, подацима и извештајима које су организације већ обезбеђивале својим члановима али је било препуштено организацијама да одлучују о избору информација и података, као и начину приказивања и достављања тих информација и података својим члановима. Тако на пример организације су својим члановима сваке године подносиле годишњи извештај о пословању као и годишњи обрачун накнада али законом није било прецизирано шта тачно годишњи извештај о пословању, односно годишњи обрачун накнада мора да садржи. Садржај ових важних диокумената био је утврђен општим актима организација. Такође је значајно да се напомене да ангажовање овлашћеног ревизора није новина, па сим тим неће претстављати неки нови трошак организације. И до сада су организације, према одредбама важећег Закона имале обавезу да прибаве извештај овлашћеног ревизора.

Предложене измене имају за циљ ефикасније колективно остваривање ауторског и сродних права а очекује се да ће битно да утичу и на транспарентност рада организација првенствено према члановима организација.

3. Да ли су позитивне последице доношења Закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити, да ли се Законом подржава стварање нових привредних субјеката на тржишту и тржишна конкуренција?

Нацртом закона, у тексту пре јавне расправе, било је предложено брисање одредбе којом се занатске радње ослобађају обавезе плаћања накнаде за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма. Другим речима, Нацртом закона предложено је да занатске радње плаћају ту накнаду. Напомињемо да је такво решење постојало у нашем праву од када је уведен систем колективног остваривања ауторског и сродних права, а да је први пут обавеза занатлија да плаћају накнаду ауторима музике, интерпретаторима и произвођачима фонограма укинута 2012. године. Нацртом закона је предвиђено, како је речено, поновно увећење те обавезе, у складу са међународним уговорима које је наша земља потписала и европским законодавством.

Међутим, у складу са примедбама министарства привреде, а због тренутне економске ситуације у земљи, одредба по којој су занатске радње ослобођене плаћања ауторске наканде за јавно саопштавање је опстала али је примена ограничена и такоређи орочена до приступања Републике Србије Светској трговинској организацији. Предлагач наглашава да је право аутора, интерпретатора и произвођача фонограма на накнаду од јавног саопштавања њихових дела, њихово приватно право, а не парафискални намет, те да им то право признају Бернска конвенција, Римска конвенција, ТРИПС споразум као и релевантне директиве ЕУ. Увођење обавеза плаћања накнаде за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма је један од услова за улазак Србије у СТО и Европску унију. Стога је оцењено да постоји општи интерес да се подржи домаћи занатски сектор у тешким економским околностима у којима се земља налази, поред осталог

и тако, што ће занатлије бити ослобођење плаћања накнаде за јавно саопштавање музичких дела, интерпретација и фонограма. Предлагач је прихватио такво решење, али само до тренутка док Србија не ступи у пуноправно чланство Светске трговинске организације. Оваквим решењем, сматрамо да је постигнут компромис између интереса одређене друштвене групе (занатлија) за које је оцењено да их и на овај начин треба неко време заштитити, а због тешких економских околности у којима се земља налази и нарочито овај сектор, и оправданих, такође економских интереса аутора и носилаца сродних права.

Позитивне последице доношења Закона одразиће се првенствено на економске и правне интересе аутора и носиоца сродних права у виду могућности да своја права остваре на тржишним принципима, договарајући или одређујући привичну накнаду за искоришћавање њихових права.

Такође предложене измене позитивно ће се одразити и на економске и правне интересе глумаца имајући у виду да се предложеним изменама овој друштвеној групи утврђују нова права: право на накнаду од емитовања и реемитовања њихових интерпретација забележених на филму, серији и сл. Дуго су глумци, иако такође интерпретатори у смислу одредби Закона о ауторском и сродним правима, били у неповољнијем положају од својих колега, музичких интерпретатора (инструменталиста, певача). За разлику од „музичара“ глумци нису имали право на накнаду за случај емитовања и реемитовања својих (глумачких) интерпретација забележених на видеограму, односно филму или серији. Ова очигледна неправда и неједнакост у третману истоврсних носилаца права сада је исправљена. Једини начин за утврђивање права (у овом случају интерпретатора), је одређивање кроз одредбе Закона.

Измене и допуне предложене у члану 46. Нацрта којима се мења и допуњује члан 190. Закона изазваће одређене промене у начину пословања појединих организација, као и одређене трошкове. Ипак, предложене измене имају за циљ ефикасније колективно остваривање ауторског и сродних права а очекује се да ће битно да утичу и на транспарентност рада организација првенствено према члановима организација, па је оцењено да су позитивне последице измена такве да оправдавају трошкове које ће он створити.

Очекује се и да ће измене у виду брисања одредби из члана 156. проузроковати одређене трошкове на страни организација али да ће позитивни ефекти ових измена бити вишеструки што је и детаљније објашњено и у образложењу али и у овом докуменету.

Законом се подржава стварање нових субјеката на тржишту имајући у виду да се њиме ствара основ нпр. за рад нових организација за колективно остваривање права глумаца.

4. Да ли су све заинтересоване стране имале прилику да се изјасне о закону и које ће се мере током примене закона предузети да би се остварило оно што се доношењем закона намерава?

Одлуком Одбора за јавне службе Владе Републике Србије, донетој на 63. седници одржаној 7. новембра 2013. године, одређен је Програм јавне расправе о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о ауторском и сродним правима. Јавна расправа је спроведена у периоду од 18. новембра до 16. децембра 2013. године. Према усвојеном програму јавне расправе планирано је да се одржи један округли сто и то дана 25.11.2013. године. Међутим, уважавајући многобројне захтеве заинтересованих лица, учесника у расправи у оквиру првог округлог стола, предлагач је у оквиру јавне расправе организовао и спровео укупно три округла стола. Први округли сто одржан је 25.11.2013. године у Заводу за интелектуалну својину, Кнегиње Љубице број 5 у Београду, други 2. децембра 2013. године, такође у Заводу за интелектуалну својину и трећи дан 5.12.2013. године у Привредној комори Србије, Теразије 23, Београд.

Поменути округлим столовима присуствовали су носиоци ауторског и сродних права, корисници ауторских дела и предмета сродних права (представници привреде), представници релевантних државних органа, судије и адвокати, стручњаци из области интелектуалне својине и сви други који су повезани са стварањем или искоришћавањем ауторских дела или су заинтересовани за ову материју. Расправу су водили и на питања присутних учесника одговарали представници Министарства просвете, науке и технолошког развоја и Завода за интелектуалну својину.

У току јавне расправе предлагач је примио велики број писаних примедба које су се односиле на предложене измене и допуне Закона о ауторском и сродним правима, као и на извесне одредбе Закона које нису биле предмет измена и допуна. Предлагач се осврнуо и образложио своје ставове поводом свих примедба.

Министарство просвете, науке и технолошког развоја извршило је неопходне измене Нацрта закона уважавајући одређене примедбе добијене у току јавне расправе. Све примедбе, сугестије и предлози који су упућени предлагачу у току јавне расправе су пажљиво размотрени, а о сваком појединачном предлогу, сугестији или предлогу предлагач се изјаснио у извештају са јавне расправе који је саставни део материјала који је уз Нацрт закона прослеђен у процедуру по Пословнику, образлажући разлоге за прихватање, односно одбијање сугестија и предлога који су примљени и пре и у току и након формално окончане јавне расправе (видети увод Извештаја са јавне расправе који је објављен и на сајтовима Министарства просвете, науке и технолошког развоја на адреси http://www.mpn.gov.rs/wp-content/uploads/2015/09/Izvestaj_Javna_rasprava_Autorsko_jul_2014.pdf и Завода за интелектуалну својину, на адреси http://www.zis.gov.rs/upload/documents/pdf_sr/pdf_ap/Izvestaj_Javna%20rasprava_Autorsko_jul%202014.pdf).

Примена закона не изискује никакве посебне организационе, информационе, кадровске, едукативне, нормативне и друге мере, да би се постигао ефекат предложених измена. Природа ових измена није таква да захтева било какве додатне активности те врсте. Предлагач сматра да је неопходно само доследно

спровођење одредаба закона од стране надлежних органа и других субјеката на које се закон односи, да би били остварени они циљеви које је законодавац имао у виду а које смо у анализи и образложењу описали.